

GÖTEBORGS UNIVERSITET
Statsvetenskapliga Institutionen

-Villkorligt välkomna-

*En kvantitativ studie av civila integrationspolicys inverkan på
immigrationen av icke EU-medborgare i Västeuropa*

Kandidatuppsats i

Statsvetenskap

VT2012

Anton Ahlén

Handledare: Frida Boräng

Antal ord: 10183

Abstract

As scholars argue, there has been a rapid diffusion of civic integration policies in Western Europe the last decade. In the light of the debate about the extent of civic integration policies, recent studies have shown that the diffusion is limited to certain countries. Despite a flurry of literature based on civic integration policies, attention drawn to the implication of these policies has been quite inferior. This paper tries to examine what civic integration policies means in relation to immigration. Are civic integration policies used as an informal tool for the purpose of limiting certain groups of immigrants? I argue in this paper that the conditional factor in the civic integration policies creates a barrier for affected immigrants and their possibilities to gain long term residence. This is especially relevant for family migration. The material used for the empirical research emanates from *Migrant Integration Policy Index* (MIPEX) who addresses the existent of integration policies in several European countries, and *OECD International Migration Outlook* who estimates the immigration to European countries based on category of entry. The results presented here demonstrate that there is a connection between civic integration policies and reduced family immigration. In comparison to other integration policies, civic integration policies emerge in terms of correlation and significance. The main concern is the few studied cases in this research which unfortunately obstruct the possibility for generalization. This paper, however, reveals a noteworthy intersectional correlation that ought to be of interest for further research.

Keywords: Civic integration policies, family immigration, labor immigration, Western Europe and long term residence.

Nyckelord: Civila integrationspolicys, familjeinvandring, arbetskraftsinvandring, Västeuropa och långsiktigt uppehållstillstånd.

Uppsatsens titel: Villkorligt välkomna – *En kvantitativ studie om civila integrationspolicys inverkan på immigrationen av icke EU-medborgare i Västeuropa*

Författare: Anton Ahlén

Handledare: Frida Boräng

Termin: VT-12

Sidantal: 38

Innehåll

1	Forskningsproblem	4
1.1	Europa och migration	4
1.2	Civil integration	5
1.3	Konvergens eller inte?	6
1.4	Vad innebär civila integrationspolicys för immigrationen?	8
2	Teoretiskt resonemang	9
2.1	Teoretisk utgångspunkt	9
2.2	Hur kan civila integrationspolicys påverka immigrationen?	9
2.3	Sambandets karaktär	12
2.4	Syfte och Frågeställningar	14
3	Metod och material	15
3.1	Metodbeskrivning	15
3.2	Material och avgränsningar	16
3.3	Kodning	17
3.4	Metod- och materialdiskussion	19
4	Resultat	21
4.1	Hur påverkas familjeinvandringen?	22
4.2	Hur påverkas arbetskraftsinvandringen?	25
4.3	Sammanfattning av resultat	27
5	Sammanfattande diskussion	29
5.1	Resultatdiskussion	29
5.2	Tendenser	30
	Referenser	33
	Bilaga – Variabler från MIPEX	36

1 Forskningsproblem

1.1 Europa och migration

Immigration och integration av immigranter är en av vår tids mest laddade politiska frågor. I Europa har immigrations- och integrationsproblematiken det senaste decenniet aktualiserats som en av de mest framstående politiska och sociala utmaningarna. I den nyligen avslutade franska presidentsvalkampanjen proklamerade exempelvis den före detta presidenten Sarkozy att integrationsproblematiken är Frankrikes största nutida problem (Crumley 2012).

Den storskaliga immigrationen till de europeiska länderna startade under perioden efter andra världskrigets slut och har därefter successivt eskalerat. Alla de europeiska stater som under mitten av förra seklet bestod av relativt homogena befolkningar upplever idag en estimerad andel icke-europeiska och utlandsfödda invånare till mellan fem och tio procent av den totala populationen (Hansen 2002). I globaliseringens kölvatten har den globala migrationen intensifierats och blivit mer komplex. De sociala och politiska reaktionerna på migrationsströmmarna till Europa de senaste decennierna avspeglas i de europeiska staternas ambivalenta förhållningssätt till immigrationens implikationer; till dess för- och nackdelar. Hansen (2002) hävdar att inget europeiskt land varken kunnat förutspå eller velat ha ett multikulturellt Europa. Inget europeiskt land eftersträvade heller en befolkningsökning baserad på permanent invandring av icke-européer (Hansen 2002). Ur en annan synvinkel kan immigration ses som en nödvändig omständighet för att komma underfund med presumtiva demografiska utmaningar. Som EU-kommissionens ordförande Barroso (2008) skriver i en artikel, är immigration ett önskvärt komplement till en åldrande befolkning i flera europeiska länder och behövs för att kompensera för underskottet i den arbetsföra befolkningen (Barroso 2008).

Det är onekligen så att den storskaliga invandringen till Europa efter andra världskriget har medfört en monumental social transformation av de europeiska samhällena från relativt enhetliga till multikulturella (Hansen 2002). Integrationsproblematiken som emanerat från denna omvandling är likväl påfallande: Hur ska kulturell och religiös mångfald hanteras och i vilken utsträckning samt på vilka grunder ska immigranter beviljas uppehållstillstånd? Det finns vidare en utbredd konsensus inom det anslutande forskningsfältet att integrationen av immigranter en av de största nutida politiska och sociala utmaningarna för de europeiska staterna (se exempelvis Bertossi 2011, Goodman 2010, Joppke 2007a, Koopmans 2010)

1.2 Civil integration

På politisk nivå har integrationsproblematiken fått en mer framträdande roll de senaste decennierna. Tysklands förbundskansler Angela Merkel uttryckte exempelvis i ett tal 2010 att den tyska modellen för multikulturalism fullständigt har misslyckats (BBC 2010). Merkels offentliga tillkännagivande är dels ett tecken på en växande angelägenhet bland Europas politiker att finna nya metoder för att motverka samhällelig segregation, socio-ekonomiska klyftor och socialt utanförskap som härrör från etnisk och kulturell fragmentering (International Migration Outlook 2008). Merkels utlåtande symboliserar även, och kanske framförallt, tendensen att de historiska modellerna för integration av immigranter, såsom multikulturalism och assimilation, har förlorat signifikans och inte längre kan appliceras på de europeiska staterna (se exempelvis Bertossi 2011, Joppke 2007a, Odmalm 2007). I kontrast har forskningen kunnat urskilja en spridning av en ny typ av strategi för integration: *civil integration*. Den senaste tidens forskning inom ämnet har präglats av ambitionen att försöka klassificera och förstå omfattningen av civila integrationspolicys spridning och etablering i Europa. För att klargöra vad civila integrationspolicys innebär och vad de har för syfte ges nedan en kortare förklaring. Civil integration är ett uttryck för immigrantens inkorporation i ett mottagarland som, utöver ekonomisk integration och politisk integration, även innefattar individuell anpassning till de kulturella attribut som karaktäriserar landets medborgare (Carrera 2006). De metoder som används för att åstadkomma civil integration är tester som prövar immigranternas kunskap om mottagarlandets språk, värderingar, politiska struktur osv. (Goodman 2010).

Utvecklingen av civila integrationsstrategier kan tolkas som en politisk reaktion på bemärkta integrationsproblem. Det kan även ses som en effekt av nationalistiska rörelser framgång på flera håll i Europa. Som Kymlicka och Banting påpekar (Kymlicka & Banting 2006) har stödet storskalig invandring minskat och välfärdschauvinismen återvunnit kraft på flera håll i Europa. Hansen (2002) hävdar att om det är något som är genomgående för den europeiska immigrations- och integrationsdebatten, så är det allmänhetens misstro gentemot fortsatt invandring (Hansen 2002). Studiens huvudsakliga syfte är dock inte att undersöka de historiska eller nutida omständigheterna som kan tänkas förklara varför denna policyutvecklingen har skett. Studien kommer inte heller att undersöka huruvida den civila integrationsstrategin har några effekter på den mätbara eller den upplevda integrationen av immigranter i samhället. Denna undersökning ämnar utröna hur spridningen av civila integrationspolicys ser ut och vad det har för effekter på immigrationen av icke EU-

medborgare i de västeuropeiska länderna. Är civila integrationspolicys en informell metod för att styra immigranternas möjlighet till inträde och uppehållstillstånd? Studiens syfte är att undersöka om civila integrationspolicys kan kopplas ihop med förändring i immigration. Studien kommer sedermera driva teorin om att civila integrationspolicys leder till minskad familjeinvandring (mer om teorin under *Teoretiskt resonemang på s. 9*).

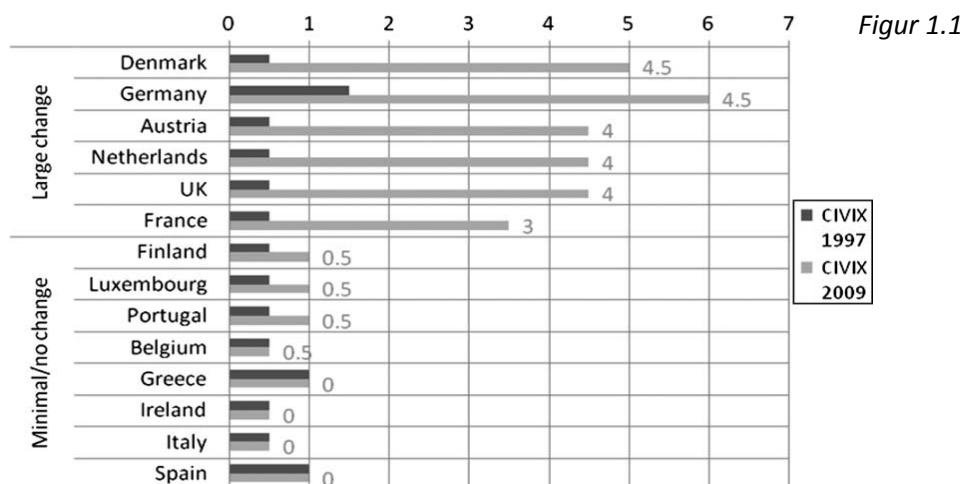
1.3 Konvergens eller inte?

Hur ser då denna spridning ut? Som tidigare nämnt är forskningsfältet överrens om att de historiska nationella integrationsmodellerna till stor del har luckrats upp och att den traditionella distinktionen mellan mångkulturalism och assimilation inte är användbar för att karaktärisera de europeiska ländernas integrationsstrategier. Likväl har forskningen kunnat urskilja en utbredning av civila integrationspolicys i flera europeiska länder. Det råder emellertid oenigheter om spridningen tyder på en harmonisering. Ett flertal forskare hävdar att tendenserna till en ökad implementering av civila integrationspolicys i flera europeiska länder går att knyta an till en generell konvergens (Se exempelvis Green 2007, Joppke 2007b, Penninx, Spencer & Van Hear 2008). Joppke (2007b) menar att spridningen av framförallt obligatoriska integrationstester för nyanlända immigranter i flera Västeuropeiska länder har skett i en sådan omfattning att det medfört en övergripande harmonisering. Joppke hänvisar exempelvis till den liknande implementeringen av civila integrationspolicys i det tidigare *assimilatoriska* Frankrike och det tidigare *mångkulturalistiska* Tyskland som stöd för tesen att Västeuropa konvergerar i avseende till civila integrationsmodeller (Joppke 2007b). Andra forskare argumenterar för att spridningen av civila integrationspolicys är alltför avig och inte tillräckligt genomgripande för att kunna knyta an det till en generell konvergens (Se exempelvis Dimitrova & Steunenberg 2000, Goodman 2010, Jacobs & Rea 2007). Goodman (2010) menar att spridningen endast omfattar vissa länder och att det därför snarare går att urskilja tendenser av divergens (Goodman 2010).

En del forskare argumenterar för att EU-samarbetet medför en övergripande harmonisering på migration- och integrationsområdet. Odmalm (2007) hänvisar till de aktuella EU-direktiven om långsiktigt uppehållstillstånd (2003/109/EG) och familjeåterförening (2003/86/EG) och hävdar att de drivs på för en gemensam samordning (Odmalm 2007) (för EU-direktiven se: Europeiska unionens officiella tidning 2003). Huddleston och Boräng (2009) menar dock att direktiven har en begränsad inverkan på de nationella ramverken för immigration och integration. Direktiven fastställer vilka rättigheter immigranter ska åtnjuta, men inskränker

inte de nationella bestämmelserna om kriterier för uppehållstillstånd osv. (Huddleston & Boräng 2009).

Den här studien tar avstamp i Goodmans (2010) forskning som påvisar att implementeringen av obligatoriska civila integrationspolicys är begränsad till sju av femton länder inom EU-15 (Goodman 2010). Goodman framför via sin "CIVIX-modell" en systematisk sammanställning av ländernas införande av civila integrationspolicys för immigranter från 1997 till 2009. CIVIX-modellen åskådliggör dels att förkommandet av civila integrationspolicys var mycket liten vid mätningen 1997 samt att civila integrationspolicys som riktas mot immigranten vid inträde och vid prövning för uppehållstillstånd var nästintill obefintligt vid samma tidpunkt. Modellen visar sedermera att vissa länder inom EU-15 har, vid tidpunkten för den andra mätningen 2009, infört civila integrationspolicys som kräver att immigranten genomför och klarar av olika integrationstester för att beviljas inträde, uppehållstillstånd och slutligen medborgarskap. I kontrast har flera andra länder inte infört några civila integrationspolicys och ställer således inga krav på immigranter att genomföra civila integrationstest. CIVIX-modellen transponeras till en skalgradering där olika civila integrationspolicys bedöms i poäng och där länderna klassificeras utifrån vilken poäng de får (mängd och grad av olika civila integrationspolicys). Se *figur 1.1* nedan.

Källa: Goodman, Sara Wallace. 2010. Integration Requirements for Integration's Sake? Identifying, Categorising and Comparing Civic Integration Policies. *Journal of Ethnic and Migration Studies*. 36:5. 753-772

Det har uppenbarligen skett en spridning av civila integrationspolicys i Västeuropa, men som Goodmans forskning klarlägger är spridningen begränsad till ungefär hälften av undersökta länder. Vad har då civila integrationspolicys för implikationer? Går det att urskilja någon effekt av den här tydliga uppdelningen?

1.4 Vad innebär civila integrationspolicys för immigrationen?

Flera forskare efterfrågar mer forskning på området för att kunna tolka den policyspridningen som har förekommit. Freeman (2011) påstår exempelvis att den hastiga utbredningen av civila integrationspolicys i Västeuropa komplicerar villkoren för forskningen att hålla sig uppdaterad och att ”nästan alla undersökningar, oavsett snabba och smutsiga, kommer bidra med information till vår kunskap” (Freeman 2011). Jacobs & Rea (2007) konstaterar att det finns få komparativa analyser av civil integration i olika länder vilket gör det svårt att förstå innebörden och de praktiska konsekvenserna av dem (Jacobs & Rea 2007). Goodmans forskning avslöjar en signifikant uppdelning mellan länderna inom EU-15 beträffande civila integrationspolicys, där vissa länder sedan början på förra årtiondet i olika utsträckningar har implementerat civila integrationspolicys, som exempelvis obligatoriska språktest, medan andra länder inte har policys för civil integration av immigranter (Goodman 2010). Vad har det för effekter? Vad innebär det att vissa grupper av immigranter behöver klara av integrationstest för att beviljas uppehåll i vissa länder?

I de länder som infört civila integrationspolicys motiveras dessa som en mekanism för att generera autonomitet åt immigranten genom att förbereda vederbörande för de lingvistiska och kulturella fundamenten i mottagarlandet. En metod som sedermera kan bistå samhället att komma underfund med integrationsproblem såsom segregation och socialt utanförskap (Carrera 2006, Joppke 2007b). Vissa forskare uppmärksammar dock en annan möjlig bevekelsegrund till uppkomsten av civila integrationspolicys, närmare bestämt att dessa dessutom kan generera informella verktyg för länder att kontrollera inflödet av vissa grupper av immigranter (Goodman 2010, International Migration Outlook 2010, World migration report 2008). Holland har exempelvis infört krav på att anhöriga familjemedlemmar måste genomföra civila integrationstester i deras hemländer innan de ges möjlighet till familjeåterförening i Holland (World migration report 2008). Det specifika förhållandet belyser hur civila integrationspolicys kan förekomma redan i ett tidigt skede av immigrationsprocessen.

Kraven på immigranterna har, som ovanstående redogörelse visar, i vissa hänseenden och i särskilda länder förändrats avsevärt. Det finns däremot varken särskilt mycket forskning på eller vetenskap om effekterna av den förändrade kravbild. En väsentlig orsak till den bristande forskningen är att fenomenet är förhållandevis ungt – spridningen av civila integrationspolicys inträffade så sent som på 2000-talet. Ett närbeläget område där civila integrationspolicys potentiellt kan ha haft inflytande och genererat effekt är immigrationen av icke EU-

medborgare. Om möjligheten för vissa grupper av immigranter att beviljas inträde och uppehållstillstånd försvåras, reduceras då inflödet av dessa immigrantgrupper?

2 Teoretiskt resonemang

2.1 Teoretisk utgångspunkt

Civila integrationspolicys är formellt policys som ämnar integrera immigranter. Men deras villkorliga karaktär och, som Goodman (2010) skriver, kontraktsliknande ändamål kan även tänkas påverka immigrationen av vissa immigrationsgrupper. De politiska motiven bakom implementerandet av civila integrationspolicys är inte uppenbara. En tendens, som uppmärksammas ovan, är emellertid att flera europeiska ledare har uttryckt sin oro över invandringens konsekvenser. Kan det vara så som vissa forskare spekulerar i, att de nya civila integrationskraven har en potentiell bevekelsegrund att minska inflödet av vissa immigrationsgrupper? För att kunna driva resonemanget vidare måste omständigheterna undersökas empiriskt.

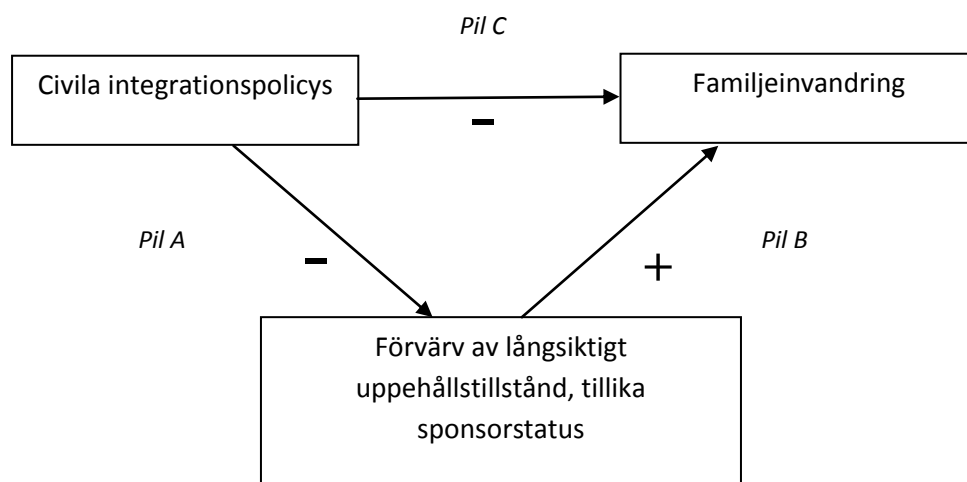
Studiens teori är följaktligen att civila integrationspolicys samvarierar med immigration av icke EU-medborgare, där civila integrationspolicys leder till ett minskat inflöde av främst familjeinvandring. Komponenterna bakom den teoretiska inriktningen diskuteras nedan.

2.2 Hur kan civila integrationspolicys påverka immigrationen?

Vid första anblick verkar det paradoxalt att integrationspolicys skulle kunna påverka immigrationen då migration inträffar tidigare än integration i en ordinär orsakskedja. Men när civila integrationspolicys är obligatoriska och konditionella i förhållande till immigrantens inträde och fortsatta uppehållstillstånd, kan de tänkas utgöra en försvårande omständighet för immigrantens möjlighet att bosätta sig på långsiktig basis i mottagarlandet. Det förhållandet syns tydligt i framförallt familjeinvandringen (eller anhöriginvandring som det även kallas). Familjeinvandring innefattar de migranter som ämnar immigrera till ett land utifrån premissen att en anhörig (s.k. *sponsor*) har uppehållstillstånd eller är medborgare i det land som migranten vill komma till (World migration report 2008). Den största kategorin i gruppen familjeinvandrare är familjeåterförening, vilket är beteckningen för den process då anhöriga kommer till ett mottagarland för att återförenas med en primär immigrant som bosatt sig i det aktuella mottagarlandet (Ibid). Den andra betydande kategorin av familjeinvandring är familjebildning vilket omfattar de omständigheter då en medborgare i ett land tar in sin partner från ett annat icke-europeiskt land (Ibid). Vid situationen för familjeinvandring kan

civila integrationspolicys fungera som ett filter eftersom det dels i första skedet försvårar möjligheten för immigranter att beviljas långsiktigt uppehållstillstånd och således möjligheten för immigranter att tillskanska de rättigheter som krävs för att bli sponsor för anhöriga familjemedlemmar som kan komma i en andra fas. Dels riktas civila integrationspolicys även mot de migranter som i egenskap av att vara anhöriga söker uppehållstillstånd i ett andra skede, vilket signifikant försvårar deras chanser att beviljas uppehållstillstånd. Så i två olika skeden integrerar civila integrationspolicys med familjeinvandringsprocessen när det kommer till familjeåterförening. Dessutom omfattas familjeformationen av civila integrationspolicys då en partner från ett icke-europeiskt land måste genomgå integrationstester för att beviljas uppehållstillstånd. Detta är underlaget till studiens teoretiska utgångspunkt som illustreras nedan i *figur 2.1*. Studiens teori är ånyo att i de länder som civila integrationspolicys har implementeras sedan slutet på 90-talet, har familjeinvandringen även minskat i nivå. Sambandet mellan variablerna är alltså av negativ karaktär. De kausala mekanismerna är de policyobligatorium som presenteras ovan, nämligen att immigranter i båda skedena behöver klara civila integrationstester för att beviljas inträde och uppehållstillstånd. Pil A representerar de integrationstester som är konditionella för immigrantens uppehållstillstånd och sedermera för immigrantens möjlighet att vara sponsor för anhöriga familjemedlemmar. Pil B representerar förhållandet att ju fler immigranter som bevilja långsiktigt uppehållstillstånd, tillika sponsorstatus, desto högre grad av familjeinvandring. Pil C representerar de integrationstester som riktar sig direkt till anhöriga familjemedlemmar och som konditionella för deras inträde och förvärv av uppehållstillstånd.

Figur 2.1

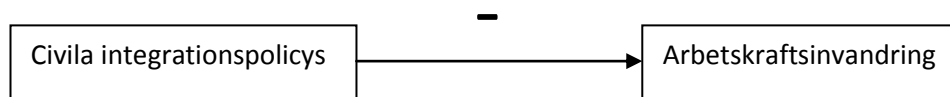

Figuren illustrerar hur civila integrationspolicys förväntas påverka familjeinvandringen i två skeden. Som *pil C* visar förväntas civila integrationspolicys försvåra möjligheterna för anhöriga att uppfylla de obligatoriska kraven för inträde och långsiktigt uppehållstillstånd. Förhållandet mellan *pil A* och *pil B* ska utläsas som att civila integrationspolicys har en negativ inverkan på immigranternas möjligheter att beviljas långsiktigt uppehållstillstånd vilket påverkar antalet immigranter som beviljas sponsorstatus. Eftersom *pil A* förväntas vara negativ, blir den indirekta effekten av A*B också negativ.

Studiens material för att mäta nivå av immigration är hämtat från OECD's databas för migration: *International Migration Outlook* (för mer information se *Material och avgränsningar* på s. 15). OECD gör en indelning av immigranter i fem olika grupper baserat på deras skäl att söka inträde och uppehållstillstånd. Grupperna är: humanitär immigration, arbetskraftsinvandring, familjeinvandring, fri rörlighet samt övriga (*International Migration Outlook 2008*). Familjeinvandringen är, som presenterat ovan, särskilt utsatt för civila integrationspolicys då integrationstester i de flesta fall gör sig gällande i två faser (med undantag för vid familjeformation). När det kommer till andra immigrationsgrupper finns det dessutom en del förmildrande omständigheter som innebär att effekten av civila integrationspolicys inte kan förväntas bli lika stark som effekten på familjeinvandringen. Civila integrationspolicys riktas mot icke EU-medborgare och omfattar således inte de EU-medborgare som ingår i gruppen *fri rörlighet* (*Ibid*). Vad beträffar *humanitär immigration* (flyktinginvandring) innefattar den gruppen asylsökande som inte heller omfattas av civila integrationspolicys, utan deras rätt till uppehållstillstånd avgörs utifrån kriterierna för asyl (*World migration report 2008*, *International Migration Outlook 2008*). Att undersöka förändring av humanitär invandring är således inte relevant för den här studien då gruppen inte i tillräckligt hög utsträckning påverkas av civila integrationspolicys. I kategorin *arbetskraftsinvandrare* ingår alla immigranter vars primära orsak till bosättning i ett annat land är för att arbeta (*World migration report 2008*). Arbetskraftsinvandrare omfattas allmänt av civila integrationspolicys där dessa införts men även för denna grupp är omständigheterna i vissa fall sanktionerade. Det gäller i synnerhet de som klassificeras som "kvalificerade arbetskraftsinvandrare", vilket tillskrivs immigranter som bedöms inneha en viss kompetens och därmed ses som en tillgång för arbetskraften. I deras fall undvaras vanligtvis civila integrationstest då immigranten anses kvalificera sig på meriter (*International Migration Outlook 2010*).

Vid jämförelse av familjeinvandring och arbetskraftsinvandring bör även beaktas att en arbetskraftsinvandrare, som har arbetat i mottagarlandet en viss tid, har en bakomliggande integrationsperiod till sin fördel när vederbörande genomgår civila integrationstester för fortsatt uppehållstillstånd. I kontrast kan en anhörig familjemedlem i en familjeinvandningsprocess förväntas ha svårare att uppfylla de civila integrationskraven, såsom språkkrav, eftersom familjeinvandrare genomgår de initiala testen utan att ha varit bosatt i mottagarlandet (World migration report 2008). Som World Migration (2008) diskuterar är dessutom familjeinvandring en form av migration där immigranten är beroende av en annan persons uppehälle i mottagarlandet, vilket innebär att gruppen familjeinvandrare till en större del innefattas av personer som kan förväntas ha större svårigheter att uppfylla de krav som ställs. Det som antyds är att kategorin familjeinvandrare i högre utsträckning består av personer med lägre utbildningsnivå och mindre arbetslivserfarenhet vilket är till deras nackdel när det föreligger diverse civila integrationskrav (World migration report 2008). Detta är ytterligare en aspekt som bidrar till att effekten av civila integrationspolicys på familjeinvandring förväntas bli högre. Civila integrationspolicys förväntas emellertid ha viss effekt på familjeinvandring, sambandet illustreras i *figur 2.2* nedan.

Figur 2.2

2.3 Sambandets karaktär

I de länder där civila integrationspolicys har implementerats riktas dessa mot immigranten i tre faser; för inträde, för långsiktigt uppehållstillstånd och slutligen för medborgarskap (Goodman 2010). När OECD's beräknar inflöde av immigranter utgår de från immigranter som beviljats "long-term residence", alltså långsiktigt uppehållstillstånd (Lemaitre et al 2006). Det som utgör innehållet i den här studiens oberoende variabel är civila integrationspolicys som riktas mot immigranten vid *inträde* och för *långsiktigt uppehållstillstånd*. Den preciseringen är nödvändig för att variabelernas innehåll ska vara tidsenligt i förhållande till kriterierna för orsak och verkan; för att innehållet i den oberoende variabeln ska föregå innehållet i den beroende variabeln. Civila integrationspolicys som riktas mot immigranten vid ansökan om medborgarskap har ju ingen inverkan på immigrantens möjlighet att förvärva uppehållstillstånd i ett tidigare skede. Observera att termen långsiktigt uppehållstillstånd inte fullt ut motsvarar innebörden av *permanent uppehållstillstånd* i den här studien (En

klarläggning av vad OECD benämner som långsiktigt uppehållstillstånd finns beskrivet under *Metod- och materialdiskussion* på s. 17).

Tidsaspekten är även mycket relevant när det kommer till samvariationen mellan variablerna. Som tidigare nämnt, visar forskningen att spridningen av civila integrationspolicys påbörjades under slutet av 90-talet och dessutom att spridningen det senaste decenniet är begränsad till ett visst antal länder (Se exempelvis Goodman 2010, Jacobs & Rea 2007). Innan den påträffade spridningen existerade civila integrationspolicys nästan enbart som krav för medborgarskap och de västeuropeiska länderna låg överlag på en väldigt jämn nivå beträffande civil integration (Goodman 2010). Det är sålunda möjligt att undersöka om de länder som infört civila integrationspolicys samtidigt har minskat immigrationen av vissa grupper genom att jämföra nivå av civila integrationspolicys med förändring av immigration under perioden då civila integrationspolicys införts. En potentiell korrelation mellan variablerna skulle således ge empiriskt stöd åt teorin om att civila integrationspolicys har en kausal inverkan på minskat inflöde av aktuell immigrationsgrupp. Införandet av civila integrationspolicys i relation till förändringen av familje- och arbetskraftsinvandring är den huvudsakliga utgångspunkten i den här studien. Det är dock av intresse att även studera hur spridningen av civila integrationspolicys förhåller sig till den faktiska immigrationsnivån av de två grupperna. Finns det en förväntad samvariation mellan civila integrationspolicys och inflödet av familje- och arbetskraftsinvandrare per capita? Ur ett teoretiskt perspektiv kan samvariationen inte förväntas vara lika stark som mellan civila integrationspolicys och förändring av familje- och arbetskraftsinvandring. Det antagandet motiveras med hänsyn till de historiska förhållandena där flera länder har en tradition av ett stort inflöde av vissa invandringsgrupper (Koopmans et al 2005). Både Frankrike och Storbritannien har exempelvis en tradition av stor familjeinvandring från före detta kolonier. Båda länderna drar, som Hansen påpekar (2002), dessutom till sig stora invandringsgrupper på grund av de språkliga omständigheterna (Hansen 2002). Dessa historiska aspekter kan förväntas prägla det totala inflödet av särskilda grupper av immigranter. Däremot är det oavsett den totala immigrationsnivån möjligt att tänka sig att civila integrationspolicys har initierat en förändring. Därav kommer fokus att ligga på att diskutera huruvida civila integrationspolicys kan kopplas ihop med förändring i familje- och arbetskraftsinvandring.

För att vidare utreda sambandets dignitet är det mycket nödvändigt att kontrollera för andra faktorer som kan påverka förändringar i immigrationens kvantitet. Förändring i familjeinvandring kan exempelvis tänkas emanera från flera olika orsaksgrunder.

Familjeinvandring omfattas av en rad regler och föreskrifter om när en sådan immigration är möjlig och vad som dels krävs av sponsorn, och dels den anhöriga som söker inträde i egenskap av att vara anhörig. Dessa regler ser olika ut i de europeiska länderna och kan handla om hur länge immigranten behöver vistats i landet för att kunna kvalificera sig som sponsor, olika krav för inkomst, boende osv. (Citron et al 2007). Om ett land exempelvis har infört striktare krav på att sponsorn behöver ha bott i landet en längre period en tidigare, kan det tänkas påverka nivå av familjeinvandring i en minst lika hög utsträckning som implementerandet av civila integrationspolicys. Det är således viktigt att undersöka och problematisera ländernas policys för familjeinvandring i förhållande till studiens teori om orsak och verkan. Det finns dessutom ett flertal kriterier som immigranter måste uppfylla för att beviljas långsiktigt uppehållstillstånd (International Migration Outlook 2008). Om en arbetskraftsinvandrare exempelvis ansöker om ett förnyat långsiktigt uppehållstillstånd, när det tidsbestämda arbetstillståndet har gått ut, finns det liknande boende- och inkomstkrav som immigranten måste infria. Även policys för långsiktigt uppehållstillstånd varierar och ser olika ut i de europeiska länderna och kommer kontrasteras gentemot civila integrationspolicys i undersökningen.

2.4 Syfte och Frågeställningar

Den differentierade spridningen av civila integrationspolicys har gett upphov till en intressant distinktion mellan de västeuropeiska länderna. Utifrån den teoretiska plattformen som beskrivs ovan ämnar jag undersöka om det går att urskilja en effekt på immigrationen av icke EU-medborgare där civila integrationspolicys har satts i system. Studiens syfte är, som tidigare nämnt, att undersöka om den åskådliggjorda åtskillnaden mellan länder inom EU-15 som har implementerat respektive inte implementerat civila integrationspolicys har gett utslag på familje- och arbetskraftsinvandringen. Som den teoretiska diskussionen i detta kapitel har framfört, är studiens teori att civila integrationspolicys leder till minskad familjeinvandring. De frågeställningar som ställs till det empiriska materialet är dels om det finns en samvariation mellan civila integrationspolicys och minskad familjeinvandring och även om det återfinns ett samband mellan civila integrationspolicys och minskad arbetskraftsinvandring. Är samvariationen starkare mellan civila integrationspolicys och förändring i familje- och arbetskraftsinvandring än samvariationen mellan övriga integrationspolicys och förändring i familje- och arbetskraftsinvandring? För att nyansera resultatet är det även intressant att, i kontrast till förändringen, undersöka den faktiska nivån av familje- och arbetskraftsinvandring

i länderna. Har de länder som implementerat civila integrationspolicys även ett generellt lägre inflöde av familje- och arbetskraftsinvandring per capita?

3 Metod och material

3.1 Metodbeskrivning

Som den teoretiska diskussionen ovan åskådliggör är detta en teoriprovande studie med förklarande syfte. För att undersöka sambandet mellan variablerna har studien utförts med hjälp av en statistisk design. Det program som använt för att utföra den statistiska undersökningen är *Statistical Package of the Social Science (SPSS)*. För att belysa sambandet har korrelationsanalyser genomförts för att räkna ut *Pearson produktmomentkorrelationskoefficient* r , som uppskattar samvariationens styrka mellan variablerna. Variablerna är på intervallskalnivå och sambandsmättet mellan dem varierar mellan -1 och +1. Den här studien driver teorin om att civila integrationspolicys leder till en minskad nivå av familjeinvandring. Ju negativare sambandet mellan variablerna är desto starkare empiriskt stöd får således teorin. För att pröva de oberoende variablernas effekt på den beroende variabeln har regressionsanalyser genomförts. För att pröva de oberoende variablernas effekt på den beroende variabeln under kontroll för varandra har även en multivariat regressionsanalys genomförts. Motiven bakom användandet av en statistisk metod kan kopplas till studiens teoretiska intention att undersöka hur olika fenomen samvarierar i en grupp av flera analysenheter. Fenomenen som präglar den här studien konstrueras till variabler utifrån en stor mängd data och prövas systematiskt för att värdera sambandens relation och styrka. Av de skälen är en statistisk design lämplig för ge ett nyanserat resultat.

Studiens ambition är att undersöka vad civila integrationspolicys har för samvariation med och effekt på inflödet av vissa immigrationsgrupper av icke-EU medborgare. Som ovanstående teoretiska argumentation preciserar, kan civila integrationspolicys ha en förväntad effekt på förändring i familjeinvandringen och arbetskraftsinvandring - där den förstnämnda gruppen kan tänkas påverkas i en högre utsträckning. Studiens primära oberoende variabel är sålunda *civila integrationspolicys* och oberoende variabler är *förändring i familjeinvandring* samt *förändring i arbetskraftsinvandring*. För att kontrastera sambandet behöver fler eventuella orsaksgrunder till förändring i immigrationsgrupperna inkluderas i undersökningen. De kontrollvariabler som inbegrips i studien är *policys för långsiktigt uppehållstillstånd* (praktiska krav för långsiktigt uppehållstillstånd, såsom

inkomst, boende osv.) och *policys för familjeåterförening* (praktiska krav som måste uppfyllas av sponsorn, såsom inkomst, boende osv.).

3.2 Material och avgränsningar

Analysenheterna i studien är tolv västeuropeiska stater: Belgien, Danmark, Frankrike, Finland, Holland, Italien, Norge, Schweiz, Storbritannien, Sverige, Tyskland och Österrike. Avgränsningen är både strategisk och erforderlig. Studien har för avsikt att undersöka och analysera sakförhållandena i en europeisk kontext. Det är vanligt förekommande inom forskningsfältet att undersöka länderna inom EU-15, vilket i diskursen brukar kallas för Västeuropa (se exempelvis Goodman 2010). Avgränsningen av analysenheter i den här studien är emellertid justerat i hänseende till OECD's immigrationsstatistik vilket utgör det empiriska material som används för att mäta nivå av och förändring i familje- och arbetskraftsinvandring. OECD presenterar årligen, via sin utgåva *International Migration Outlook*, en sammanställning av nivåer och trender inom migration (International Migration Outlook 2005, 2010). OECD's data innefattar både statistik över den sammanlagda immigrationen till länder i tusental och en fördelning mellan olika immigrationsgrupper vilket möjliggör en jämförelse av inflödet av en viss immigrationsgrupp över tid. Dessvärre saknas information om vissa länders inflöde av immigranter kategoriserat i grupper vilket är anledningen till att analysenheterna begränsas till tolv stycken i den här studien. Det faktum att studien endast innefattar tolv analysenheter innebär komplikationer för slutsatsdragning och för möjligheten till generalisering. Det har också medfört att större fokus har riktats åt att synliggöra och diskutera enskilda fall i förhållande till den kvantitativa undersökningen. I jämförelse med länderna inom EU-15 faller Luxembourg, Portugal, Grekland, Spanien och Irland bort. Två länder, Schweiz och Norge, kan dock inkluderas. OECD's datamaterial implicerar dessutom en annan väsentlig avgränsning i studien: tidsspannet för förändring av familje- och arbetskraftsinvandring. Som tidigare nämnt, är studiens teoretiska föreställning att civila integrationspolicys påverkar inflödet av främst familjeinvandringen. Eftersom spridningen av civila integrationspolicys har kunnat härledas till en viss tidsperiod behöver immigrationsutvecklingen undersökas inom samma tidsram för att det ska vara rimligt att kunna uttala sig om ett orsaksförhållande. Spridningen av civila integrationspolicys skedde under 2000-talet och den estimerade nivå som är underlag till innehållet i variabeln civila integrationspolicys är hämtade från MIPEX data från 2006 (MIPEX 2007). Som underlag för de beroende variablerna har jag valt att beräkna förändringen i nivå av familje- och arbetskraftsinvandringen i studiens länder mellan 2003 och 2008. Den nedre gränsen är

inrättad för att överensstämma med OECD's statistik över ländernas immigration kategoriserat i grupper. Vid tidigare årtal saknas relevant statistik för flera av analysenheterna. Den övre gränsen har satts vid 2008 för att statistiken ska vara tidsmässigt närliggande MIPEX data från 2006 som utgör innehållet för de oberoende variablerna. Innehållet i de beroende variablerna kommer, som beskrivet ovan, från OECD's International Migration Outlook. Innehållet i de oberoende variablerna är hämtat från *Migration Integration Policy Index* (MIPEX). I teoriavsnittet argumenterade jag för att civila integrationspolicys som riktas mot immigranten vid inträde och vid ansökan om långsiktigt uppehållstillstånd är de som rimligtvis kan tänkas påverka immigrationen. Eftersom Goodmans CIVIX-modell innehåller en samlad beräkning av civila integrationspolicys, som även inkluderar civila integrationspolicys som riktas mot immigranten vid processen för medborgarskap, behöver den kompletteras med data som möjliggör en, för den här studien, plausibel operationalisering. I MIPEX databas är det möjligt att selektera civila integrationspolicys i förhållande till när de är aktuella för immigranten (MIPEX 2007). Det möjliggör en operationalisering av civila integrationspolicys så att innehållet i variabeln är civila integrationspolicys riktat mot immigranten vid inträde och för långsiktigt uppehållstillstånd. MIPEX har även uppskattad data för andra integrationspolicys som vidkommer immigranter. För studiens kontrollerande oberoende variabler har adekvata regler för vad immigranten måste uppfylla för att förvärva långsiktigt uppehållstillstånd plockats ut och operationaliserats till variabler.

3.3 Kodning

Förändring i familje- och arbetskraftsinvandring mellan 2003 och 2008 anges i procentuell förändring. Om ett land exempelvis har en upplevt en minskad andel immigranter som beviljats långsiktigt uppehållstillstånd på basis av familjeinvandring från 40 000 personer år 2003 till 20 000 personer år 2008, anges en procentuell förändring på -50%.

Det empiriska material som har format de oberoende variablerna är hämtat från MIPEX databas (MIPEX 2007). I den här studien används liknande operationaliseringar som MIPEX konstruerat för att skalgradera integrationspolicys till en intervallskalenivå. De justeringar som har gjorts i förhållande till MIPEX's operationaliseringar är att denna studie graderar svarsalternativen från 0-2 istället för 1-3 samt att låga resultat, tillskillnad från MIPEX's gradering, indikerar få eller "generösa" policys och höga resultat indikerar flera eller "strikt" policys. Dessutom har, som tidigare nämnt, ett selektivt urval av frågor (policys) gjorts ur databasen för att kunna separera civila integrationspolicys från övriga policys samt för att

variablerna ska innehålla de policys som de är tänkt att motsvara. Utifrån de frågor (policys) som konstituerar variablerna har ett medelvärde beräknats som motsvarar nivån av policys för varje analysenhet. Skalgraderingen går från 0 till 2 och inbegriper en decimal vilket innebär att finns 20 nivåer inom en variabel. De frågor som MIPEX ställer till de nationella ramverken översätts sedermera till tre svars kategorier (0, 1 eller 2) som speglar de nationella bestämmelserna beträffande varje specifik omständighet. I civila integrationspolicys ingår bland annat språktest för immigranten. I MIPEX sammanställning kan frågan om ”språktest förekommer som krav för immigrantens förvärv av status” besvaras med tre olika svar beroende på hur det stämmer överens med respektive lands policys: 0=Inga språkkrav, 1=”enkla” prov som innefattar muntliga test, skriftliga flersvarsfrågor och intervjubaserade test, 2=”svåra” skriftliga och muntliga språktest. Variabelvärden för de oberoende variablerna ska alltså tolkas utifrån devisen: ju högre resultat desto fler och striktare krav för immigranter att förvärva långsiktigt uppehållstillstånd (För de oberoende variablernas kompletta innehåll, se *bilaga*).

Nedanför visas studiens analyschema (se *tabell 3.1*). Analysenheterna presenteras vertikalt och variablerna går horisontellt utmed kolumnerna. Studiens tre oberoende variabler kommer först och efterföljs av de två beroende variablerna. För att nyansera resultatet kommer även nivå av familje- och arbetskraftsinvandring per capita att presenteras.

Tabell 3.1. Analyschema med studiens analysenheter och variabler.

	<i>Civila integrationspolicys vid inträde och för långsiktigt uppehållstillstånd</i>	<i>Policys för långsiktigt uppehållstillstånd</i>	<i>Policys för familjeåterförening</i>	<i>Förändring i familjeinvandring 2003 till 2008 i procent %</i>	<i>Förändring i arbetskraftsinvandring 2003 till 2008 i procent %</i>	<i>Familjeinvandring per capita 2008, 1 per 1000</i>	<i>Arbetskraftsinvandring per capita 2008, 1 per 1000</i>
Belgien							
Danmark							
Frankrike							
Finland							
Holland							
Italien							
Norge							
Schweiz							
England							
Sverige							
Tyskland							
Österrike							

3.4 Metod- och materialdiskussion

Metodpraktikan stipulerar att en statistisk undersökning kräver relativt enkla mått vilket innebär att variablerna ska vara möjliga att operationalisera på ett lämpligt sätt (Esaiasson et al. 2012: s. 96-97). Operationaliseringen av policys till en skalnivå där varje policy delas in i tre svar kan diskuteras. Motsvarar det verkligheten? Ger det en tillräckligt nyanserad bild? Eftersom operationaliseringarna som utgör studiens oberoende variabler är hämtade från MIPEX empiriska material genereras dock en kumulativ tyngd. MIPEX's datasamling är ett resultat av systematisk och objektiv forskning och bör betraktas som bra överensstämmande med verkligheten (MIPEX 2007). Denna studies särskilda urval av policys är ett försök att urskilja civila integrationspolicys ur ett större system av integrationspolicys. Det tåls att upprepas; Civila integrationspolicys som riktas mot vissa immigranter vid inträde och för långsiktigt uppehållstillstånd motsvarar de krav som vissa immigranter måste uppfylla för att kvalificera sig som sponsor och som är konditionella för familjeåterförening. Samma civila integrationstester riktas även mot anhöriga familjemedlemmar under processen för familjeåterförening. Immigrations- och integrationsprocessen är emellertid komplexa och svåra att jämföra. Vad beräknar OECD när de mäter långsiktig immigration? Vilka civila integrationspolicys är konditionella för immigrantens förvärv av just långsiktigt uppehållstillstånd? En stor utmaning har legat i att jämföra immigration med integration på sätt där integrationspolicys föreligger och således kan påverka immigrationen. Av den anledningen har materialet granskats noggrant för att kunna urskilja de civila integrationspolicys som förekommer innan immigrantens förvärv av långsiktigt uppehållstillstånd. Vad gäller innebörden av långsiktigt uppehållstillstånd samt vilka som innefattas i OECD's statistik, skriver Lemaitre (2006) att OECD's definition av långsiktig immigration av icke-EU medborgare i de europeiska länderna är ett försök att skapa en universell definition som harmoniserar nationell data (Lemaitre et al 2006). Definitionen inkluderar personer som beviljats långsiktigt uppehållstillstånd vid ansökan om inträde samt personer som beviljats begränsat uppehållstillstånd men som ”med stor sannolikhet kommer få förnyat uppehållstillstånd” (Ibid). OECD's beräkning av långsiktig immigration innefattar alltså både immigranter som initialt beviljas långsiktigt uppehållstillstånd och även de som får sitt limiterade uppehållstillstånd uppgraderat till ett långsiktigt eller permanent uppehållstillstånd.

Det relativt låga antalet analysenheter ger, som tidigare nämnt, dessvärre en nedtonad möjlighet till generalisering. Studiens resultat kommer kunna säga något om tendenserna

inom integrations- och immigrationsområdet, men det hade varit önskvärt om fler länder hade innefattats i undersökningen. Det empiriska materialet som jämförs i studien begränsar dock möjligheten till att inkludera fler analysenheter då det framförallt saknas data om flera länders immigration klassificerat i kategorier från den aktuella tidsperioden. Resultatdiskussionen kommer således att präglas av ovanstående förhållande - att kriterierna för slutsatsdragning kompliceras i och med det låga antalet analysenheter.

Utvecklingen i kombination med den divergerande spridningen av civila integrationspolicys är kärnan till studiens möjlighet att pröva det teoretiska resonemanget om orsaksförhållande. Det faktum att nivån av civila integrationspolicys som beräknas i studien är hämtad från MIPEX's databas från 2006 gör att studien inte kan ge en fullständigt aktuell bild av läget. Det resultat som presenteras nedan uppenbarar emellertid hur fenomenen samvarierar och beskriver hur den samvariationen har sett ut under 2000-talets första årtionde.

Hur ska då det empiriska materialet se ut för att kunna dra en slutsats framför en annan? Utgångspunkten för den statistiska undersökningen är att ju högre den empirisk korrelationsgraden är mellan två variabler, desto större stöd ges teorin om ett orsakssamband. Civila integrationspolicys förväntas ha störst samvariation med förändring i familjeinvandringen enligt det teoretiska resonemanget som beskrivits tidigare. Civila integrationspolicys förväntas även, om än i lägre utsträckning, påverka arbetskraftsinvandringen. För att kunna urskilja civila integrationspolicys som den påverkande faktorn bör spridningen av andra typer av integrationskrav inte korrelera med civila integrationspolicys i lika hög utsträckning. Om ett land som exempelvis har implementerat civila integrationspolicys även har infört striktare krav på att immigranten behöver ha bott i landet en längre period en tidigare för att tillskansa sig statusen som sponsor, kan antagandet om ett kausalt förhållande mellan civila integrationspolicys och en eventuell minskad familjeinvandring inte verifieras.

4 Resultat

Fram tills nu har det förts en diskussion om hur civila integrationspolicys kan tänkas påverka inflödet av vissa specifika invandringsgrupper. Det är nu dags att undersöka om det går att urskilja en samvariation med hjälp av insamlad data. Till att börja med kan analyschemat fyllas i med relevant data. Se *tabell 4.1* nedan.

Tabell 4.1. Analyschema med studiens analysenheter, variabler och variabelvärden

	Civila integrationspolicys vid inträde och för långsiktigt uppehållstillstånd	Policys för långsiktigt uppehållstillstånd	Policys för familjeåterförening	Förändring i familjeinvandring 2003 till 2008 i procent %	Förändring i arbetskraftsinvandring 2003 till 2008 i procent %	Familjeinvandring per capita 2008, 1 per 1000	Arbetskraftsinvandring per capita 2008, 1 per 1000
Belgien	0	0,7	1,1	+5,1%	+47,8%	1,34	0,32
Danmark	1,3	0,4	1,6	-23,3%	+5,2%	1,07	1,09
Frankrike	1,1	1,3	1,7	-22,3%	+11,6%	1,35	0,36
Finland	0	0,7	0,8	+36,7%	+200%	1,26	0,56
Holland	1,7	0,7	1,1	-38,6%	-45,8%	1,28	0,54
Italien	0	0,5	0,9	+67,2%	+144,2%	2,21	1,53
Norge	1	0,7	0,9	+2%	+236,3%	2,25	0,78
Schweiz	1,4	0,9	1,2	-53%	-88,7%	2,48	0,42
England	0	0,7	1,1	+15,4%	+37,7%	1,68	1,65
Sverige	0	0,7	0,2	+19%	-77,8%	3,67	0,08
Tyskland	1,6	1,1	1,1	-43,5%	-52,6%	0,62	0,26
Österrike	1,9	1	1,4	-59,9%	-92,2%	1,71	0,09

Källa för integrationspolicys: MIPEX (mipex.eu/research)

Källa för immigrationsstatistik: OECD (International Migration Outlook 2005, 2010)

Eftersom analysenheterna i studien är relativt få till antalet är det möjligt att med enbart datamatrikens hjälp urskilja en del tendenser. Det är tydligt att materialet från MIPEX sammanfaller med Goodmans klagörande att spridningen av civila integrationspolicys är avgränsad till vissa länder. I fem av länderna finns inga civila integrationskrav vid inträde eller för långsiktigt uppehållstillstånd medan andra länder uppvisar ganska höga siffror. Österrike har exempelvis nästintill en toppnotering i civila integrationskrav. Citron et al skriver (2007) att implementerandet av ”the settlement and Residence Act” innebär att Österrike numera har de tuffaste integrationskraven i hela Europa. Immigrantens del av ”integrationskontraktet” inkluderar kvalificerade och kostsamma integrationstest som är villkorliga gentemot immigrantens lagliga uppehållstillstånd (Citron et al 2007, s. 22).

4.1 Hur påverkas familjeinvandringen?

För att sedan undersöka om studiens teori har empiriskt stöd, om det föreligger en samvariation mellan civila integrationspolicys och förändring i familjeinvandring, har variablerna prövats gentemot varandra i en korrelations- och regressionsanalys. Korrelationsmättet (r-värdet) avslöjar sambandets styrka och b-koefficienten (b-värdet) visar vad civila integrationspolicys har för effekt på förändring i familjeinvandring. Resultaten presenteras nedan i *tabell 4.2*.

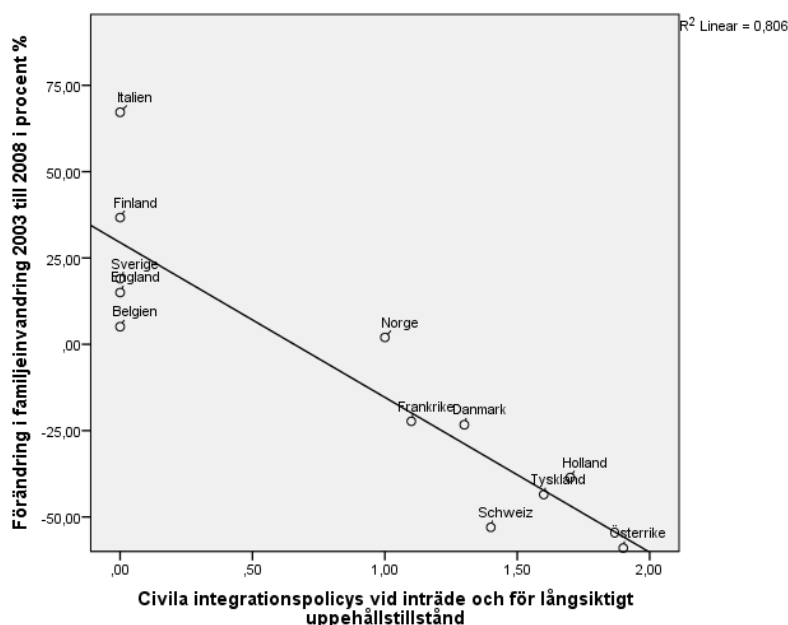
Tabell 4.2 Sambandsmätt (Pearsons r) och b-koefficient (b). Oberoende variabel: Civila integrationspolicys vid inträde och för långsiktigt uppehållstillstånd. Beroende variabel: Förändring i familjeinvandring 2003 till 2008.

	Förändring i familjeinvandring 2003 till 2008
Civila integrationspolicys vid inträde och för långsiktigt uppehållstillstånd	$r: -0,898^{**}$ $b: -44,852^{***}$

Signifikans: ***= $p < 0,001$ **= $p < 0,01$ *= $p < 0,05$

I sken av att ett fullständigt negativt samband (-1) klassificeras som deterministiskt (Esaiasson et al. 2012: s. 366) och med hänsyn till att det är två samhällsvetenskapliga fenomen som prövas, får ett korrelationsmätt på -0,898 anses vara väldigt starkt. B-koefficienten avslöjar likväl att effekten är av civila integrationspolicys på förändring i familjeinvandring är väldigt stark. För att tydligare se hur variablerna samvarierar projiceras nedan en illustrativ figur där länderna är placerade utifrån deras variabelvärden (*se figur 4.1*). Utmed Y-axeln går variabeln *förändring i familjeinvandring 2003 till 2008 i procent* och utmed X-axeln går variabeln *civila integrationspolicys vid inträde och för långsiktigt uppehållstillstånd*.

Figur 4.1. Regressionslinje. r: -0,898, b: -44,852

Som figuren åskådliggör är trenden tydlig; de länder som har infört civila integrationspolicys har, förutom Norge, även minskat sitt intag av familjeinvandrare under perioden 2003 till 2008. I kontrast har de länder där civila integrationspolicys inte implementerats ökat sitt intag av familjeinvandrare under samma period. Bland de länder som har infört civila integrationspolicys mot immigranter vid inträde och för långsiktigt uppehållstillstånd går det även att urskilja en tendens av att ju striktare policys som återfinns, desto mer har familjeinvandringen minskat. Med ovanstående resultat som enda utgångspunkt får teorin om ett kausalt förhållande mellan variablerna, där civila integrationspolicys leder till minskad familjeinvandring, ett övertygande empiriskt stöd. Det till synes påtagliga resultatet ska emellertid tolkas kritiskt. För det första är det återigen nödvändigt att påpeka att studien omfattar relativt få analysenheter, vilket i det här fallet kan tänkas bidra till att samvariationen och effekten är så stark. Civila integrationspolicys samvariation med förändring i familjeinvandring bör även kontrasteras med de andra oberoende variabelernas samvariation med förändring i familjeinvandring. Som tidigare diskussion har klargjort, finns det en rad regler (policys) som immigranten måste uppfylla för att kvalificera sig som sponsor och sålunda ges rättighet till familjeåterförening (*oberoende variabel: Policys för familjeåterförening*). Dessutom ska anhöriga familjemedlemmar, förutom att genomföra civila integrationstest där dessa har införts, uppfylla policys såsom boendekrav, inkomstkrav osv. för att beviljas fortsatt långsiktigt uppehållstillstånd (*oberoende variabel: policys för långsiktigt uppehållstillstånd*). Ovan nämnda policys ser, som analysens schemat visar, olika ut bland studiens undersökta länder och förväntas ha inverkan på familjeinvandringen. När vi prövar de båda variabelernas samvariation med förändring i familjeinvandring visar det sig att det i båda fallen existerar en korrelation, men att sambanden inte är lika starka som det hos civila integrationspolicys och förändring i familjeinvandring. Gällande effekten genereras väldigt höga resultat vilket tyder på inverkan. B-värdena ges dock ingen signifikans i regressionsanalyserna och b-koefficienten ska överlag tolkas med reservation när så få analysenheter ingår i undersökningen. Se *tabell 4.3* nedan.

Tabell 4.3. Sambandsmått (Pearsons r) och b-koefficient (b). Oberoende variabel: Policys för familjeåterförening. Oberoende variabel: Policys för långsiktigt uppehållstillstånd. Beroende variabel: Förändring i familjeinvandring 2003 till 2008.

	Förändring i familjeinvandring 2003 till 2008
Policys för familjeåterförening	<i>r</i> : -0,545 <i>b</i> : -53,736
Policys för långsiktigt uppehållstillstånd	<i>r</i> : -0,539 <i>b</i> : -82,734

Signifikans: ***= $p < 0,001$ **= $p < 0,01$ *= $p < 0,05$

Analysens schemat i *tabell 4.1* visar att spridningen av policys för familjeinvandring och för långsiktigt uppehållstillstånd inte är lika flagrant som spridningen av civila integrationspolicys. Studiens länder har enligt det empiriska materialet relativt liknande nivåer av policys. Det går emellertid att urskilja en liknande uppdelning som hos civila integrationspolicys. Länder som har implementerat civila integrationspolicys, såsom Österrike, Tyskland, Frankrike, Schweiz, Holland och Danmark, tenderar även att ha något striktare krav för familjeåterförening. Beträffande policys för långsiktigt uppehållstillstånd är analysenheterna mer samlade kring liknande nivåer. Ett utmärkande undantag är Danmark som har lägst policynivå (0,4) av alla studiens länder och samtidigt minskad sitt intag av familjeinvandrare (-23,3%).

För att sedan kontrollera effekten av den oberoende variabeln på den beroende variabeln under kontroll för kontrollvariablerna, kan de jämföras i en multivariat regressionsanalys (Se *tabell 4.4*). Tabellen visar att civila integrationspolicys vid inträde och för långsiktigt uppehållstillstånd utmärker sig i fråga om effekt och signifikans. Resultatet av den multivariata regressionsanalysen ska dock utläsas skeptiskt då en regressionsanalys av variabler som inkluderar så få analysenheter inte kan anses ge en tillförlitlig bild av verkligheten.

Tabell 4.4. Multivariat regressionsanalys. Beroende variabel: Förändring i familjeinvandring från 2003 till 2008. Ostandardiserade b-koefficienter, standardfel inom parantes

Modell 1. Civila integrationspolicys vid inträde och för långsiktigt uppehållstillstånd, policys för familjeåterförening samt policys för långsiktigt uppehållstillstånd	
Civila integrationspolicys vid inträde och för långsiktigt uppehållstillstånd	-40,258** (9,219)
Policys för familjeåterförening	-2,271 (17,450)
Policys för långsiktigt uppehållstillstånd	-27,984 (24,749)
Intercept	50,057 (22,257)
N-värde	12
R2 (Justerat)	0,772

Signifikans: ***= $p < 0,001$ **= $p < 0,01$ *= $p < 0,05$

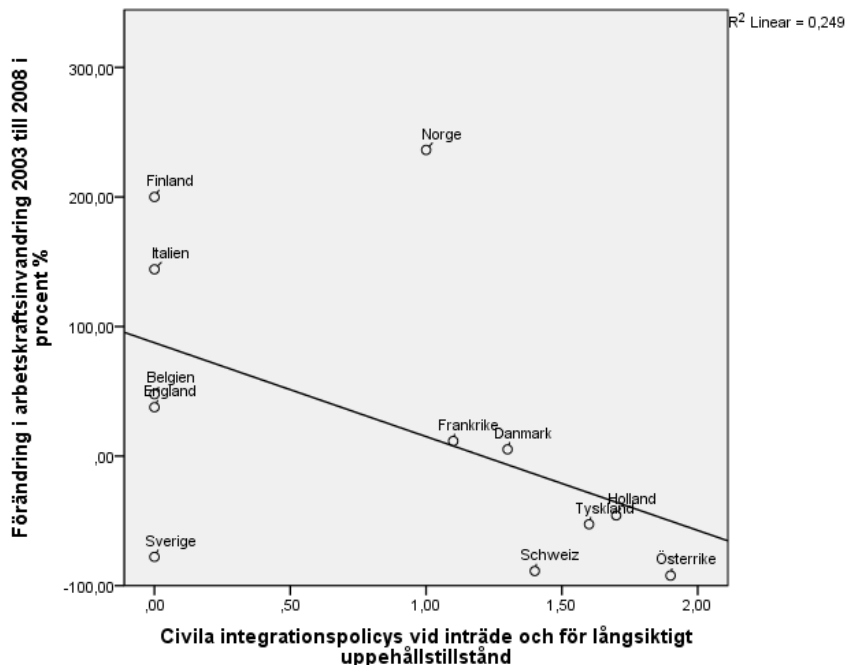
Ovan presenterade sambandsmått avslöjar att förändring i familjeinvandring till viss grad samvarierar med integrationspolicys. Det starkaste korrelationsmåttet återfinns mellan civila integrationspolicys och förändring i familjeinvandring medan övriga policys som inbegrips i studien har något svagare samvariation med förändring i familjeinvandring. De bivariata regressionsanalyserna visar att alla de oberoende variablerna har stark effekt på förändring i familjeinvandring. Den multivariata regressionsanalysen visar emellertid att civila integrationspolicys bevarar sin starka effekt på förändring i familjeinvandring vid kontroll för kontrollvariabler, tillskillnad från övriga två oberoende variabler. Det faktum att det empiriskt går att särskilja civila integrationspolicys gentemot övriga integrationspolicys och dessutom att civila integrationspolicys samvarierar med förändring i familjeinvandring i en högre utsträckning, ger stöd åt teorin om orsaksförhållande mellan variablerna.

4.2 Hur påverkas arbetskraftsinvandringen?

När vi går vidare till studiens andra oberoende variabel *förändring i arbetskraftsinvandring 2003 till 2008* kan vi, som argumenterat för i den teoretiska diskussionen, förvänta oss en något svagare samvariation med civila integrationspolicys. Vid en korrelationsanalys av variablerna genereras ett sambandsmått (Pearsons r) på $-0,499$ och vid en bivariat regressionsanalys genereras ett b-värde på $-72,415$. Korrelationsmåttet är, i förhållande till

korrelationsmättet mellan civila integrationspolicys och förändring i familjeinvandring, mindre starkt vilket således stödjer de teoretiska antagandet. Det finns emellertid en viss samvariation och när resultatet projiceras i *figur 4.2* nedan blir samvariationen tydligare.

Figur 4.2. Regressionslinje. r: -0,499, b: -72,415

Figuren visar att det framförallt är två analysenheter som avviker från en annars relativt påtaglig trend: att de länder som infört civila integrationspolicys även har minskat sitt intag av arbetskraftsinvandrare, eller ökat intaget i en mindre omfattning i förhållande till de länder som inte har infört. Sverige har inte infört civila integrationspolicys men har minskat inflödet av arbetskraftsinvandrare som beviljas långsiktigt uppehållstillstånd mellan 2003 och 2008 (-77,8%). Norge har å andra sidan implementerat civila integrationspolicys, om än i en ganska låg utsträckning (1,0), och har ökat sitt intag arbetskraftsinvandrare betydligt (+236,3%). Förutom dessa två avvikande fall förefaller det som att tendensen liknar den hos familjeinvandringen. Där civila integrationspolicys har införts har arbetskraftsinvandringen inte ökat i samma utsträckning som i de länder där civila integrationspolicys inte implementerats. Där civila integrationspolicys är som striktas, Schweiz, Tyskland, Holland och Österrike, har dessutom arbetskraftsinvandringen minskat under perioden för mätningen.

För att kontrastera resultatet bör även här variabeln *policys för långsiktigt uppehållstillstånd* inkluderas och jämföras med förändring i arbetskraftsinvandring (variabeln *policys för familjeåterförening* är av uppenbara skäl inte relevant). De praktiska krav som immigranten

behöver uppfylla för att beviljas långsiktigt uppehållstillstånd kan, som tidigare nämnt, tänkas påverka arbetskraftsinvandringen. När variablerna jämförs visar det sig dock att samvariationen är förhållandevis svag: Pearsons r : $-0,376$. Policies för långsiktigt uppehållstillstånd, såsom boende- och inkomstkrav, korrelerar alltså i ganska liten utsträckning med förändring i arbetskraftsinvandring mellan 2003 till 2008.

4.3 Sammanfattning av resultat

I *korrelationstabellen 4.5* nedan sammanfattas resultaten av sambandsmått. Det mått som redovisas är Pearsons produktmomentkorrelationskoefficient r . Måttet avslöjar styrkan och riktningen på det linjära sambandet mellan variablerna. Observera att måtten nedan anger de specifika variablernas grad av samvariation oberoende av övriga variabler i tabellen.

Tabell 4.5. Korrelationsmått (Pearsons r). Beroende variabler i raderna (vertikalt). Oberoende variabler i kolumnerna (horisontellt)

	Civila integrationspolicies vid inträde och för långsiktigt uppehållstillstånd	Policies för långsiktigt uppehållstillstånd	Policies för familjeåterförening
Förändring i familjeinvandring 2003 till 2008	0,898**	-0,539	-0,545
Förändring i arbetskraftsinvandring 2003 till 2008	-0,499	-0,376	X
Familjeinvandring per capita 2008 1 per 1000	-0,351	-0,196	-0,657*
Arbetskraftsinvandring per capita 2008 1 per 1000	-0,383	-0,579*	X

Signifikans: ***= $p < 0,001$ **= $p < 0,01$ *= $p < 0,05$

I hänseende till korrelationsnivå förekommer den starkaste samvariationen mellan civila integrationspolicies som riktas mot immigranten vid inträde och för långsiktigt uppehållstillstånd och förändring i familjeinvandring mellan 2003 och 2008 ($-0,898$). Teorin om att civila integrationspolicies integrerar i familjeinvandringsprocessen vid två stadier och således bör påverka familjeinvandringen i en högre utsträckning kan alltså anses få empiriskt stöd. Det faktum att även kontrollvariablerna har en viss samvariation med förändring i familjeinvandring medför dock att antagandet om ett orsakförhållande problematiseras. En alternativ tolkning av resultatet är att vissa länder tenderar att kombinera tillämpningen av

civila integrationspolicys med striktare integrationspolicys i övrigt. De bivariata regressionsanalyserna genererar väldigt starka b-värden för alla studiens oberoende variabler i förhållande till de beroende. Den multivariata regressionsanalysen (*tabell 4.4*) visar att civila integrationspolicys effekt under kontroll för kontrollvariablerna kvarstår men att även policys för långsiktigt uppehållstillstånd har viss effekt under kontroll för övriga variabler. Regressionsanalyserna ska dock, som tidigare diskuterat, tolkas väldigt kritiskt då resultaten lätt kan förvrängas när så få analysenheter inbegrips. Även om spridningen av policys för familjeåterförening och för långsiktigt uppehållstillstånd inte är lika påtaglig som spridningen av civila integrationspolicys, går det att urskilja en viss tendens av att vissa länder har ett sammantaget strikt ramverk bestående av både civila och konventionella integrationspolicys. Beträffande civila integrationspolicys i förhållande till förändring i arbetskraftsinvandring återfinns en något svagare korrelation (-0,499). Som diskuterat är det dock främst två analysenheter som avviker från den annars framträdande tendensen att variablerna samvarierar.

En annan intressant iakttagelse utifrån korrelationstabellen är att civila integrationspolicys inte samvarierar i någon vidare utsträckning med varken nivå familjeinvandring eller arbetskraftsinvandring per capita. Som den teoretiska diskussionen antyder och som analyskemat (*tabell 4.1*) visar har nivå av familjeinvandring per capita och förändring i familjeinvandring inte något påtagligt samband. Det är inte heller förväntat att den samtida spridningen av civila integrationspolicys ska samvariera med nivå av familjeinvandring och arbetskraftsinvandring per capita. Däremot visar undersökningen att policys för familjeåterförening har en ganska stark samvariation med nivå av familjeinvandring per capita (-0,657) samt att policys för långsiktigt uppehållstillstånd i viss mån korrelerar med nivå av arbetskraftsinvandring per capita (-0,579). Både policys för familjeåterförening och för långsiktigt uppehållstillstånd har, tillskillnad från civila integrationspolicys, förekommit i de nationella ramverken under en längre tid (Jacobs & Rea 2007). En tänkbar förklaring är att dessa institutionaliserade policys har präglat immigrationen under en längre tid och därav i viss utsträckning samvarierar med den faktiska nivån av familje- och arbetskraftsinvandringen. Samvariationen mellan policys för familjeåterförening och familjeinvandring per capita samt samvariationen mellan policys för långsiktigt uppehållstillstånd och arbetskraftsinvandring per capita har dock ingen teoretisk förankring i den här studien och kommer inte analyseras vidare.

5 Sammanfattande diskussion

5.1 Resultatdiskussion

Det blåser nya vindar inom den europeiska immigrations- och integrationspolitiken. Civil integration är den nya trenden. Policies som har för avsikt att förstärka immigranternas anknytning till mottagarlandets nationella identitet utarbetas till obligatoriska och villkorliga integrationstest. Är civila integrationspolicies en politisk reaktion på det som Merkel beskriver som ”mångkulturalismens misslyckande”, och sedermera en metod för att stävja integrationsproblemen? Eller kan vi se andra effekter av dessa policies som kan öka förståelsen för dess existens?

Som forskningen proklamerar, och som den här studien verifierar, går det att urskilja en spridning av civila integrationspolicies i Västeuropa. Flera europeiska länder har under 2000-talet implementerat civila integrationsprogram som kräver att immigranten genomför olika lingvistiska, kulturella och samhällsrelaterade tester för att få möjlighet att bosätta sig långsiktigt i mottagarlandet. Vissa forskare argumenterar för att spridningen har medfört en konvergens på området. Vad andra forskare hävdar, och som den här studien kan bestyrka, är att spridningen av civila integrationspolicies är begränsad. Huruvida den utkristalliserade spridningen av civila integrationspolicies antyder att en trend har satts igång, och spridningen så småningom kommer eskalera, får framtiden sja om. Den här studien tar avstamp i de reella förhållandena som klargör att spridningen är avgränsad, vilket sedermera har gett upphov till en distinktion mellan länder som infört respektive inte infört civila integrationspolicies. Vad som framförts i den här studien är frågan vad civila integrationspolicies har för inverkan på immigrationen. Det teoretiska resonemanget har drivit argumentationen om att de civila integrationsprogrammets konditionella karaktär är en faktor som påverkar inflödet av de immigranter som de omfattar. Urskiljandet av de kausala mekanismerna har preciserats till teorin att civila integrationspolicies framförallt har en förväntad inverkan på familjeinvandringen. Huvudsyftet med den här studien har således varit att undersöka huruvida det finns en empirisk samvariation mellan civila integrationspolicies och förändring i familjeinvandring under en adekvat tidsperiod. En eventuell samvariation skulle följaktligen ge stöd åt teorin om ett orsakssamband där civila integrationspolicies leder till en minskad nivå av familjeinvandring.

Vad har då det empiriska resultatet som presenteras i den här studien medfört för möjligheter att vidare diskutera sambandet? Hur svarar materialet på de angivna frågeställningarna?

Den starka korrelationen mellan civila integrationspolicys och förändring i familjeinvandring stödjer onekligen teorin om att de civila integrationskraven påverkar och komplicerar möjligheten till familjeåterförening. Civila integrationspolicys försvårar dels möjligheten för immigranten att kvalificerar sig som sponsor, och dels möjligheten för anhöriga att uppfylla de kriterier som är obligatoriska gentemot inträde och förvärv av långsiktigt uppehållstillstånd. Beträffande arbetskraftsinvandring är samvariationen som förväntat inte lika stark. Det går dock att urskilja en tendens av att civila integrationspolicys i viss utsträckning korrelerar med minskad arbetskraftsinvandring. Det är emellertid orättfärdigt att dra för stora växlar av resultatet. Studiens akilleshäl är att ett förhållandevis litet antal analysenheter ingår. Det innebär att resultaten löper större risk att vara missvisande och bör således tolkas med viss reservation. Möjligheten till generalisering försämras dessutom avsevärt. Kan resultatet bedömas spegla fenomenens samvariation i allmänhet? Trots det empiriska bifallet är det problematiskt att uttala sig om ett orsaksförhållande mellan civila integrationspolicys och förändring i familjeinvandring i allmänna ordalag.

Det går även att tolka resultaten som att civila integrationspolicys inte otvetydigt sticker ut som den påverkande faktorn i förhållande till övriga undersökta policys. Både policys för familjeåterförening och policys för långsiktigt uppehållstillstånd korrelerar relativt starkt med förändring i familjeinvandring. En alternativ bedömning av resultatet är att vissa länder verkar kombinera civila integrationspolicys med strikta policys för familjeåterförening och långsiktigt uppehållstillstånd. En sådan tolkning underbygger antagandet att integrationspolicys i en sammantagen bemärkelse påverkar immigrationen av särskilda invandringsgrupper, snarare än att civila integrationspolicys i sig leder till minskad familjeinvandring.

5.2 Tendenser

Invändningarna till trots, ett par förhållanden kan konstateras. Spridning av civila integrationspolicys är differentierad och innebär (där implementerade) komplikationer gentemot vissa immigranternas möjligheter till inträde och förvärv av långsiktigt uppehållstillstånd i mottagarlandet. Spridningen av civila integrationspolicys är dessutom mer påtaglig än spridningen av andra integrationspolicys. Inflödet av familjeinvandrare har minskat i de länder som implementerat civila integrationspolicys. Även inflödet av arbetskraftsinvandrare tenderar att minska i en större utsträckning i de länder som infört civila integrationspolicys.

Vad säger de här resultaten om tendenserna? Finns det ett bakomliggande motiv med den kravfyllda civila integrationen att minska invandringen, varför vill vissa länder det?

Den här studiens reserverar sig för att driva långtgående resonemang om varför fler länder i Västeuropa tenderar att reducera immigrationen av vissa grupper. Det är dock nödvändigt att i nyans till studiens undersökning diskutera hur detta kan relateras till en mer generell problemlnivå. Oron för att den storskaliga invandringen utgör ett växande hot mot dels den europeiska kristna kulturen och dels den ekonomiska välfärden kommer till ytan i mer eller mindre politiskt korrekta uttalanden från flera influensrika europeiska politiker (se exempelvis Sarkozys uttalanden i den franska presidentsvalskampanjen, *Crumley 2012*). Civil integration motiveras officiellt som mekanism för att komma underfund med integrationsproblem. Ju bättre anpassad immigranten är till mottagarlandets attribut desto mindre belastning anses vederbörande utgöra i främst ekonomisk mening, men även i kulturell mening (Kymlicka & Banting 2006). Det är emellertid inte svårt att räkna ut att de integrationstester som innefattas av civila integrationspolicys upplevas som olika svåra för olika immigranter. Som tidigare diskuterat (se *Hur kan civila integrationspolicys påverka immigrationen?* på s. 11-12) kan familjeinvandrare i större utsträckning förväntas ha svårare att uppfylla de civila integrationskraven än andra grupper. När de civila integrationskraven är villkorliga gentemot immigrantens inträde och långsiktiga uppehållstillstånd kan det följaktligen hindra immigranten från att bosätta sig på långsiktig basis, alternativt återförenas med anhöriga, i mottagarlandet. Holland har, som tidigare nämnt, förlagt den primära integrationsfasen för familjeåterförening i den anhöriges hemland vilket innebär att anhöriga familjemedlemmar måste genomföra olika integrationstest innan de beviljas provisoriskt inträde i Holland (World migration report 2008). Förhållandet är ett explicit tecken på att stater kan öka sin kontroll över inflödet av vissa invandringsgrupper med hjälp av integrationspolicys.

Utifrån ovanstående diskussion kan civila integrationspolicys ses som ett spel för gallerian. Istället för att införa restriktiva immigrationspolicys, som formellt ämnar minska invandringen, implementeras konditionella integrationspolicys som officiellt är medel för att hantera integrationsproblematiken, men som informellt ger ökade möjligheter minska inflödet av särskilda kategorier av immigranter. Human Rights Watch (2008) har uttryckt kritik mot Hollands och Frankrikes civila integrationsprogram som oberättigade medel för diskriminering (Human Rights Watch 2008). Bevisligen har flera europeiska länder tagit följe i denna policyutveckling och det senaste decenniet implementerat civila integrationspolicys riktat mot icke EU-medborgare. Samtidigt ser vi hur nationalistiska och

främlingsfientliga rörelser vinner opinion genom att propagera för reducerad invandring på flera håll i Europa. Det är tänkbart att allt det här hänger ihop och att vi fortsättningsvis kommer få se en ökning av restriktiva immigrations- och integrationspolicys gentemot immigranter. Som den här undersökningen har belyst finns det i varje fall en korrelation mellan civila integrationspolicys och främst minskad familjeinvandring. Det hypotetiska orsaksförhållande som presenterats i studien är en tänkbar förklaring till varför fenomenen samvarierar.

Migrations- och integrationsområdet är dock komplext och förutsättningar, policys och ramverk förändras i snabb takt. Det intrikata förhållandet mellan nationell, mellanstatligt och överstatligt inflytande innebär dessutom att balansgången kompliceras. Det är sålunda viktigt att forskningen håller jämna steg och kan bidra med substans till den aktuella utvecklingen på området. Komparativ forskning och intersektionella jämförelser av länders samlade migrations- och integrationspolitik är nödvändigt för att förtydliga tendenserna och sedermera för att ge en möjlighet till kritisk granskning av bakomliggande politiska styrmedel.

Referenser

- BBC. 2010. *Merkel says German multicultural society has failed*. [Elektronisk resurs]. Tillgänglig: <http://www.bbc.co.uk/news/world-europe-11559451> [2012-05-15]
- Barroso, José Manuel Durao. 2008. Commentary: Confronting the demographic challenge: the 2006 EU strategy on the demographic crisis. *European View*, 7, 179–182
- Bertossi, Christophe. 2011. National Models of Integration in Europe: A Comparative and Critical Analysis. *American Behavioral Scientist*, 55:12, 1561-1580
- Carrera, Sergio. 2006. A Comparison of Integration Programmes in the EU - Trends and Weaknesses. *Challenge papers*, 2006:1, 1-25
- Citron, Laura, Huddleston, Thomas & Niessen, Jan. 2007. *Migrant Integration Policy Index*. British Council and Migration Policy Group.
- Crumley, Bruce. 2012. *Sarkozy's Xenophobia: French President Panders to the Extreme-Right*. Time, 8 mars. [Elektronisk resurs]. Tillgänglig: <http://globalspin.blogs.time.com/2012/03/08/sarkozys-xenophobia-french-president-panders-to-the-extreme-right/#ixzz1vDapLiFG> [2012-05-15]
- Dimitrova, Antoaneta & Steunenberg, Bernard. 2000. An Impossible Quest? The Search for Convergence of National Policies in the European Union. *European Union Politics*, 1:201, 201-226
- Esaiasson, Peter, Giljam, Mikael, Oscarsson, Henrik & Wängnerud, Lena. 2012. *Metodpraktikan: Konsten att studera samhälle, individ och marknad*. 4., [rev.] uppl. Stockholm: Norstedts juridik
- Europeiska unionens officiella tidning*. L. (2003-). Luxemburg: Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer
- Goodman, Sara Wallace. 2010. Integration Requirements for Integration's Sake? Identifying, Categorising and Comparing Civic Integration Policies. *Journal of Ethnic and Migration Studies*, 36:5, 753-772
- Hansen, Randall. 2002. Globalization, Embedded Realism, and Path Dependence: The Other Immigrants to Europe. *Comparative Political Studies*, 35:3, 259-283
- Huddleston, Thomas & Boräng, Frida. 2009. Correlations within Integration Policies in Europe: Internal Dynamics Across National Contexts. In *Legal Frameworks for the Integration of Third-Country Nationals*, 3:18, 47-93. Martinus Nijhoff Publishers

Human Rights Watch. 2008. *The Netherlands: Discrimination in the Name of Integration: Migrants' Rights under the Integration Abroad Act, No. 1* [Elektronisk resurs]. Tillgänglig: <http://www.hrw.org/en/node/82373/section/1> [2010-05-17]

International Migration Outlook. 2010. [Elektronisk resurs] (2010) Paris: Organization for Economic Co-operation and Development *OECD*

International Migration Outlook. 2008. [Elektronisk resurs] (2008) Paris: Organization for Economic Co-operation and Development *OECD*

International Migration Outlook. 2005. [Elektronisk resurs] (2005) Paris: Organization for Economic Co-operation and Development *OECD*

Jacobs, Dirk & Rea, Andrea. 2007. The end of national models? Integration courses and citizenship trajectories in Europe. *International Journal of Multicultural Societies*, 9:2, 264-283

Joppke, Christian. 2007a. Beyond national models: Civic integration policies for immigrants in Western Europe. *West European Politics*, 30:1, 1-22

Joppke, Christian. 2007b. Transformation of immigrant integration in Western Europe: Civic integration and antidiscrimination in the Netherlands, France, and Germany. *World Politics*, 59:2, 243-273

Koopmans, Ruud, Statham, Paul, Giugni, Marco & Passy, Florence. 2005. *Contested Citizenship: Immigration and Cultural Diversity in Europe*. Minneapolis, Minnesota: University of Minnesota Press.

Koopmans, Ruud. 2010. Trade-Offs between Equality and Difference: Immigrant Integration, Multiculturalism and the Welfare State in Cross-National Perspective. *Journal of Ethnic and Migration Studies*, 36:1, 1-26

Kymlicka, Will & Banting, Keith. 2006. Immigration, Multiculturalism, and the Welfare State. *Ethnics & International Affairs*, 20:3, 281-304

Lemaitre, Georges, Liebig, Thomas & Thoreau, Cécile. 2006. *Harmonised statistics on immigrant inflows – preliminary results, sources and methods*. [Elektronisk resurs] Paris: Organisation for Economic Co-operation and Development. Tillgänglig: <http://www.oecd.org/dataoecd/61/7/37035672.pdf>

Migrant Integration Policy Index (MIPEX). 2007. [Databas]. British Council & Migration Policy Group. Tillgänglig: <http://www.mipex.eu>. (Databas tillgänglig under <http://www.mipex.eu/research>)

Odmalm, Pontus. 2007. One size fits all? European citizenship, national citizenship policies and integration requirements. *Representation* 43:1, 19-34

Penninx Rinus, Spencer, Dimitrina & Van Hear, Nicholas. 2008. Migration and Integration in Europe: The State of Research. *ESRC Centre on Migration, Policy and Society (COMPAS)* University of Oxford, 1-18

World migration report. (2008). Geneva: International Organization for Migration

Bilaga – Variabler från *MIPEX*

Variablerna presenteras var och en för sig. De frågor som utgör variablernas innehåll redovisas i den form som de ursprungligen redovisas i MIPEX's databas. Alternativen ges följande koder i den statistiska undersökningen: Alternativ 1: "0", Alternativ 2: "1", Alternativ 3: "2". Källa: Migrant Integration Policy Index (MIPEX) (<http://www.mipex.eu/research>).

Variabel – *Civila integrationspolicys vid inträde och för långsiktigt uppehållstillstånd*

	CONDITIONS FOR ACQUISITION OF STATUS	Alternativ 1	Alternativ 2	Alternativ 3
1	Integration measures	<i>None</i>	<i>Other integration measures</i>	<i>Passing of test</i>
2	Imposition of integration course	<i>None</i>	<i>Voluntary</i>	<i>Conditional for status</i>
3	Language assessment	<i>None</i>	<i>Simple oral, multiple-choice interview or test (takes into account abilities of individual TCN)</i>	<i>Written and/or high level language test</i>
4	Format of other integration assessment	<i>None</i>	<i>Oral, multiple-choice test</i>	<i>Written test with open-ended questions</i>
5	Content of integration assessment	<i>None</i>	<i>With social aspects (knowledge of legal/political system, citizenship rights, basic norms/values)</i>	<i>With cultural aspects (culture, customs, traditions)</i>
6	Flexibility of all test criteria (blank if not applicable)	<i>Assessor must take into account abilities of individual TCN</i>	<i>General administrative discretion</i>	<i>Fixed standards</i>
7	Criteria for exemptions (blank if not applicable)	<i>Based on assessment of individual's skills</i>	<i>No exemptions</i>	<i>Non-EU countries from the developed world</i>
8	Cost of test (blank if not applicable)	<i>Free</i>	<i>Minimal cost</i>	<i>Any higher costs</i>

Variabel – Policy för familjeåterförening

	CONDITIONS FOR ACQUISITION OF STATUS	Alternativ 1	Alternativ 2	Alternativ 3
1	Eligibility for legal residents	<i>≤ 1 year of legal residence and/or holding a residence permit for ≤ 1 year</i>	<i>> 1 year of legal residence and/or holding a permit for > 1 year</i>	<i>≥ 2 years of legal residence and/or holding a permit for ≥ 2 years</i>
2	Eligibility for the sponsor's spouse and registered partner	<i>Both. No conditions apply</i>	<i>Spouse only</i>	<i>Age limits (minimum or maximum age) and/or integration or other conditions apply</i>
3	Eligibility for minor children	<i>No conditions apply</i>	<i>Children must be unmarried</i>	<i>Application must be lodged before the age of 15 of minor or other conditions apply</i>
4	Eligibility for dependent relatives in the ascending line	<i>Allowed</i>	<i>Certain conditions (other than dependency) apply</i>	<i>Not allowed</i>
5	Eligibility for dependent adult children	<i>Allowed</i>	<i>Certain conditions (other than dependency) apply</i>	<i>Not allowed</i>
6	Accommodation requirement	<i>None</i>	<i>Appropriate accommodation meeting health and safety standards</i>	<i>Further requirements</i>
7	Economic resources requirement	<i>None</i>	<i>Employment related criteria</i>	<i>Stable and sufficient resources for sponsor and dependents</i>
8	Length of application procedure	<i>≤ 6 months</i>	<i>> 6 ≤ 9 months</i>	<i>> 9 months or no regulation on maximum length</i>
9	Costs of application and/or issue of permit or renewal	<i>None</i>	<i>Administrative fee as charged for issue of identity card</i>	<i>Any higher costs or prerequisites at high indirect costs (for ex. Medical records, degrees and their translation)</i>

Variabel – Policies för långsiktigt uppehållstillstånd

	CONDITIONS FOR ACQUISITION OF STATUS	Alternativ 1	Alternativ 2	Alternativ 3
1	Required time of habitual residence, disregarding work activity	<i>≤ 5 years</i>	<i>> 5 ≤ 8 years</i>	<i>> 8 years</i>
2	Required time in legal employment or exercising a duly registered self-employed activity	<i>≤ 3 years</i>	<i>> 3 ≤ 5 years</i>	<i>> 5 years</i>
3	Is time of residence as a pupil/student counted?	<i>Yes, all</i>	<i>Yes, with some conditions (limited number of years or type of study)</i>	<i>No</i>
4	Is time waiting for an asylum decision counted for refugees?	<i>Yes, all</i>	<i>Yes, with some conditions</i>	<i>No</i>
5	Periods of absence allowed previous to granting of status	<i>Longer periods</i>	<i>Up to 10 non-consecutive months and/or 6 consecutive months</i>	<i>Shorter periods</i>
6	Economic resources requirement	<i>None</i>	<i>Employment related-criteria</i>	<i>Stable & Sufficient means for applicant and dependents</i>
7	Insurance requirement	<i>None</i>	<i>Simple sickness insurance required</i>	<i>Other type of insurance (all risks etc.)</i>
8	Length of application procedure	<i>≤ 6 months</i>	<i>> 6 ≤ 9 months</i>	<i>> 9 months or no regulation on maximum length</i>
9	Costs of application and/or issue of permit or renewal	<i>None</i>	<i>Administrative fee as charged for issue of identity card</i>	<i>Any higher costs or prerequisites at high indirect costs</i>